

khóc giữa trời thu

*Có thể nào... hồi mùa thu ngà ngọc
Hồi mùa thu vàng non chắt lọc
Lại đưa em về... sao thế em?!*

*Ừ mới hôm qua mắt xanh còn biếc
Nụ hôn đầu cho nhau chẳng tiếc
Mà bây giờ... bây giờ... sao thế em!*

*Một chỗ em nằm âm vang hơi thở
Một chỗ em về âm u huyết mở
Nước mắt trôi đi nước mắt được gì?*

*Chỉ còn mãi trong nhau hai hàng nếp đờ
Và khung trời quanh quanh bé nhỏ
Một cảnh phan lay động bóng em về!*